

CAN'GA Söyleşi: "İnançla, Gururla, Aşkla"

Can EREL
Uçak Mühendisi
can.erel@canerel.com.tr

Türk havacılığının en önemli projelerinden birinin, dünyanın ilgilenmenin de ötesinde, yapı, içerik ve detayları ile yakinen takip ettiği İstanbul Havalimanı'nın sertifikasyonunu ve terminal ruhsatlandırmasını yapan ekibin bir parçası olmaktan her zaman mutluluk, o seçkin üyelere sahip ekipleri yönetmekten onur duyacağımı belirterek başlamalıyım.

SHGM "İstanbul Yeni Havalimanı Sertifikasyon" Çalışmalarından...

Temmuz - Ekim 2018 @IYH

Bu süreçte tanıdığım, beraber görev yaptığım ilgili diğer kurum ve kuruluşlarda görev yapanların da özel bir yeri olacak mesleki anılarım arasında. Bunlardan bazılarının daha da farklı yeri olduğunu düşündüm ve bu havalimanının tam kapasitesi ile devreye girmesi nedeni ile yayınlayacağım makaleyi ona odaklanan bir söyleşi ile hazırlamaya karar verdim.

İstanbul Havalimanı'nın ilk iki fazının tam kapasite ile devreye girmesi nedeni ile de onlardan biri, sertifikasyon sürecinde yaptığım görevlerin önemli bir bölümünde görev ulaşımını sağlayan İGA şirketine ait aracın şoförlüğünü yapan sevgili Orhan ÖZCANLI kişiliği, davranışları, meslek algısı ve ona saygısı, havacılığa ilgisi ve bu alandaki bilgisi, vefası ile bende bıraktığı izlenim farklılaştı; dikkatimi çekti.

Orhan bey ile tanıştıktan bir süre sonra hakkında yaptığım kısa bir ön araştırma sonucu çalışma ofisime davet ettiğimde çektiğimiz fotoğrafı da o günlerde,

“Bugün İstanbul Yeni Havalimanı’ndayım; havaalanı sertifikasyonuna yönelik denetimler için...”

Sabahın karanlığında beni karşılayan İGA şirketi görev aracını kullanan şoför sevgili Orhan ÖZCANLI; konuştuğum ilk andan itibaren farklı olduğunu anladığım biri...

Sevgili Orhan bey havacılık merakı ve ilgili koleksiyon düşkünlüğü ile tam bir havacılık tutkunu olduğu imajını veriyor; yaşanmışlıkla oluşan bir bilge edası da var...

Ülkemizin bu en büyük havacılık projesini başından itibaren izleyebilmek için, aslında mesleği olmasa da bu alana girebileceği tek fırsat olduğunu dikkate alarak, şoför olarak çalışmaya başlamış burada...

Yıllardır havaalanındaki gelişmeleri, hayat amaçlarından biri olarak, yaşayarak izliyor... Diğer bir hayat amacı da bu havaalanından Ankara’ya yapılacak ilk seferde gidiş-dönüş yolcusu olmak imiş; bunu gerçekleştirmek için uzun bir uğraş vererek bilet alıp şimdi yıllarını verdiği bu projedeki uğraşısını ilk uçak seferi yolculuğu ile taçlandıma heyecanı ile yanıp tutuşmada...

Kendisinden, olacağını tahmin ettiğim belgeleriyle ve fotoğraflarıyla da süsleyerek farklı anıları ile İstanbul Yeni Havalimanı serüvenini yazmasını rica ettim; yayınlamaya da söz verdim.

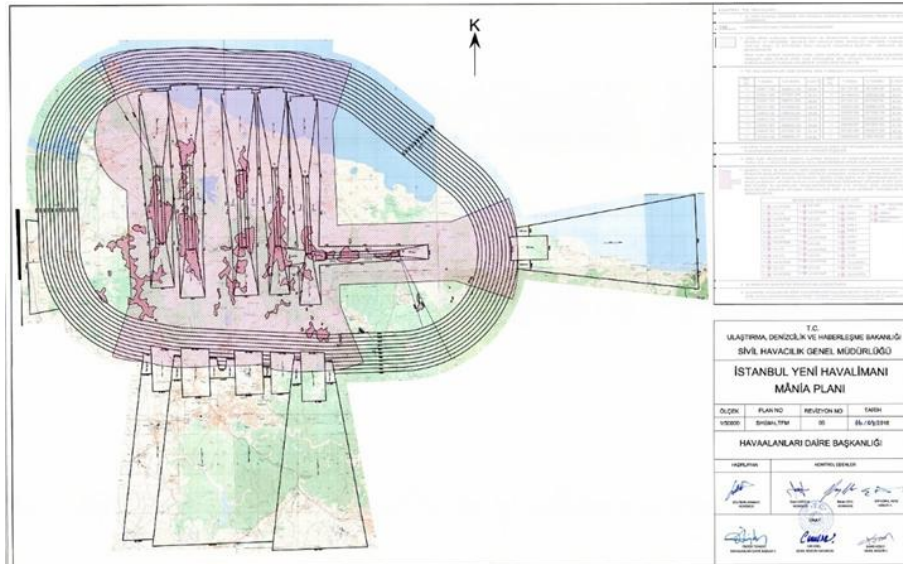
Anlaştık!”

notu ile yeni emdyada adıma kayıtlı hesaplarda paylaşmıştım.

O sertifikasyon sürecinin sonuna yaklaşırken, bütün güç aç kaldığım günlerden birinde mahallesindeki restaurantın son müşterileri olarak paylaştığımız yemek ve sonrasında sevgili Orhan beyi daha yakından tanıyıp öğrenince kendisinin dikkat çeken farklılığına daha da emin oldum.

Verdiğim sözü tutmalıydım; tam da zamanında...

...Atatürk Havalimanından taşınmanın ilk hareketi başladığı anda da tamamlayarak.

**Meslek hayatımda üzerinde çalışıp imzalamaktan onur duyduğum dökümanlardan biri...
İstanbul Havalimanı Mânia Planı**

Zaman içinde kendisi ile yaptığım söyleşinin önemli bir kısmından yararlanarak bu makaleyi oluşturdum; İstanbul Havalimanı'nın ilk iki fazının tam kapasite ile devreye girmek üzere taşınmanın başladığı bu gün de paylaşmak istedim:

Can EREL (CE): Orhan Bey, merhaba; önce Orhan Özcanlı'yı biraz tanıyalım...

Orhan ÖZCANLI (OÖ): Merhaba Can Bey..

Öncelikle sizi tanıdığımı çok mutlu olduğumu belirterek başlamak isterim. Derdi, merakı “Havacılık” olan ve bu sektör üzerinden ülkeye sayısız hizmeti olan bir büyüğümüz ile tanışmanın gururu tarifsiz hem de keyifli...

Bendeniz, sıcak bir temmuz günü İstanbul Fatih’te doğdum... Esnaf bir babanın, ev hanımı bir annenin beş çocuğundan biriyim.

En keyifli anlarından birinde; koleksiyonu ile...

İstanbul’da doğmak, İstanbul’da olmak yaşamak bir ayrıcalık olduğunu düşünürüm; kadim şehir İstanbul’un her mevsimi her anı güzel gelir bana...

Ayçiçeği ilkokuluna başladım; sonrasında Esenler'deki Hasip Dinçsoy İlköğretim Okulu sonrası uzun yıllar esnaflık ve ticaret yaptım. Akabinde ticaretten emekli oldum ve birkaç yıl keyifle istirahat ettim. Bir büyük proje havacılığın yeni merkezini oluşturmaya aday olacak söylemini duyana kadar emeklilik keyfini yaşadım...

CE: Emekli bir tüccarın havalimanı şoförlüğüne ilgisi nasıl oldu?

OÖ: Basında ve ilgili haber kanallarında yeni havalimanının proje öncesi inceleme aşamalarını ve ihale sürecini hep dikkatle takip ettim. Benim için bu proje gerçek bir fırsat ve şans idi; çünkü, açmayı planladığım “Tayyare Kafe”nin öncesinde kendimi koleksiyonumun bir parçası haline dönüştürmek, sıfırdan başlayan bir havalimanının gelişiminde bulunarak anılarımla havacılık koleksiyonumu taçlandırabilecektim. Düşünün, fiziken o koleksiyonun içinde olabilmek gibi mükemmel bir fırsat önümde duruyordu; yararlanabilmeliydim.

Zamanla, o dillere destan olan havalimanı projesi başlayacak, yapımı üstlenen firmalar da belli olacaktı.

Hemen etrafımdaki eş, dost ve siyasi cenahtan kim varsa hepsine ayrı ayrı ricacı olmaya başladım; benim o işin içinde olmam ve o süreci yaşamam lazımdı...

İyi de, bu nasıl olacaktı?

Planıma hayata geçirmek için her türlü fırsat ve imkanı aramaya, bulabildiklerimi kullanmaya başladım. Sonunda bu havalimanı projesine

şoför olarak girebilmenin yolunu keşfettim ve bu düşüncemi hayata geçirdim.

İGA Şirketi İnsan Kaynakları Bölümü ilgilisi beni arayıp şoför olarak iş teklif ettiği an yaşadığım duyguyu anlatabilmem çok zor; çok mutlu olmuştum.

Bu durum eşimi başlangıçta endişeye düşürdü; hatta birkaç gün bana küsmesine neden oldu. Evden uzakta olmamın ne manası olduğunu sorguladı, birkaç kez. Kendisine böyle bir büyük projenin bir parçası olmamın koleksiyonumu geliştireceğini ve bu yeni proje kapsamında bu dev havalimanının doğumunu görecek olmamın bana vereceği hazzı anlatınca ikna oldu.

CE: Dikkatimi çeken yapınız ve özellikleriniz arasında koleksiyonculuk belirgin bir öge; bu konuya ilginiz nedir?

OÖ: Küçük yaşlara gider koleksiyonculuğum; ilk aşamada pul ile başladım koleksiyona. Elbette önceleri toplayıcı düzeni ile gitti; aslında belirgin bir tema ve anlam olmadan topladım. O dönemin Türkiye'sinde Filateli Dernekleri'nin kurucusu Salih Muzaffer Kuyaş ile tanıştım; onun dükkanı Beyoğlu'nda idi... Param oldukça gider küçük küçük alımlar yapardım.

Sonraki aşamada Beyazıt Sahafılar Çarşısı devreye giriyor. Sahafılara gitmeye başladım; hem alım yapıyor hem de satıyordum. Bazen de takas imkanı oluyordu.

Filateli merakım biraz biraz ilerledikçe koleksiyon ve araştırmaya yöneldim; artık koleksiyon teması da belli idi: Havacılık. Bu başlangıca, askeri kullanım maksatlı olan havacılık ve sonrasında da posta ve yolcu taşımaya yönelik bir havacılık sektörü ilave olacaktı.

Bu aşamada, "Koleksiyon teması niye havacılık?" dersiniz ona da ayrı bir parantez açarak bir cevabım olabilir...

"Uçmayı farklı olmak, özgün olmak, güçlü olmak ile bağdaştırıyorum; daha onlarca beni çeken neden de buluruz. Ancak, beni en çok etkileyen, okuduğum uçmaya gönül vermiş havacı insanların hikayeleri... Bunları okudukça ve onları tanıdikça havacılık temalı koleksiyonu daha çok sevdim ve daha fazla vakit ayırdım.

Havacılığa gönül veren o güzel insanlar ömürlerini bu yolda harcamış, zaman zaman hayalarını da feda ederek her biri bir "Altın Kanat" olmuşlar; ruhları şad olsun, rahmet olsun o güzel insanlara...

Bu vesile ile de, selam olsun havacılık mesleğini yapan yaşayan bugünün güzel insanlarına..."

Sonrasında koleksiyonuma havacılık ile ilgili pul, ilk gün damgalı zarf fdc, efemera (gündelik yaşama ait belgeler), kitap, dergi, obje de katarken içinde havacılık uçak fotoğrafı olan her türlü metaryeli koleksiyon ürünü olarak gördüm...

Koleksiyonun her bir kalemi farklı bir hikaye...

Ve dolayısıyla önce koleksiyonculuk havacılığı, sonra her ikisi beni sardı; öyle sürüyor...

CE: Şu havacılık ilginizi biraz daha açsak?

OÖ: Ben uçmanın, tarih boyunca insanın hep en büyük hayali ve bu nedenle de insanın en büyük uğraşlarından olduğunu anladım. Havacılık idealleri uğruna nice insanlar canlarını kaybetmiş...

Bu konuyu yine bir parantez açarak açıklamak isterim.

“Dünyada bu işe kafa yoran, emek ve zaman harcayan balon ve planör denemeleri yapan 1871 yılında Fransız Alphonse Penaud olmuş, devamında Fransız Clement Ader tarafından 1890 yılında kısada olsa ilk uçuşu gerçekleştirmesi havacılık tarihinin mihenk taşlarını oluşturmuş. Ardından, Amerikalı Wilbur ve Orville Wright kardeşler yaptıkları iki pervaneli uçak ile 1903 yılında uçup dünya havacılık tarihinin ilk sayfalarına isimlerinin yazdıracak bir başlangıcı yapmışlar.

O gelişmelerden sonra, uçak bir hayal olmayı tamamlamış, artık uçmanın yolu bulunmuştu...

Kendi topraklarımızda uçmak hayali ile yapılanlar tarih sayfalarında hak ettiği yeri bulamasa da, İsmail Gevheri'nin 1010 yılında Ulu Camii minaresinden yaptığı ve feci bir ölüm ile sonuçlanan denemesi bir ilk imiş. Hezarfen Ahmet Çelebi'nin 1632 yılında kanat takıp Galata Kulesinden atlayarak Üsküdar'a kadar uçmasının bu toprakların insanında uçma isteği yaratan hayaline öncüsü olduğu söylenir... Lagari Hasan Çelebi'nin fişekle Sarayburnu'ndan uçma denemesi de havacılık tarihimize yazılan ilklerindendir. Devamında Osmanlı İmparatorluğu'nun havacılığın önemini ve faydasını anlaması uzun sürmemiştir.

Avrupa'da askeri güç dengesini sürdürebilme amacı ile, Osmanlı İmparatorluğu 1910 yılında pilot eğitimi için Fransa'ya personel gönderir ve ilk pilotların yetiştirilmesi başlamıştır. "Ordu" isimli ilk uçak devlet-millet işbirliğinde Fransa'dan alınır.

Takip eden gelişmelerle, ulusumuzun havacılık tarihinin altın yapraklarına yazılmaya başlanacaktır. O altın kanatlı korkusuz kahramanlar isimlerini bu yapraklara yazdırmaya başlayacaktır.

Bu gelişmede,

- *İlk pilotaj eğitimine giden tayyarecilerimiz olan Fesa - Salim- Nuri- Fevzi- Fazıl Efendiler*
- *İlk makinistler olan Fethi - İsmail- Murat- Aziz Efendiler,*
- *Pilotluğun uçmanın ölümüne hayat olduğu bilen, ama gayretle cesurca delice insanları bir yerden bir yere ulaştıran Tahir Maner- Basri Akdoğanlar..*
- *Tüm sıkıntılara rağmen kendi imkanları ve gayretleri ile bir çağ başlatan Vecihi Hürkuş- Nuri Demirağ- Selehattin Alan Beyefendiler...*

gibi nice ilkleri yaşayan yaşatan havacılığın Altın Kanatlar'ı beni çok derinden etkilemiştir."

Yani havacılık benim öğrenerek ilgi duyduğum ve takip ederek sürekli öğrenmeye devam ettiğim bir alan; bağlılık yaratmış durumda.

CE: Biraz da koleksiyon ilginiz ile havacılığı birleştirilmesi sürecine girsek?

OÖ: Koleksiyoncu biriktireceği her eser, obje, belge vs. malzeme için bir anlam bir mana arar ve bulur.

Koleksiyonculuk ruh ister koleksiyoncu ruhundan gelen isteği gayreti bulduğu aldığı temin ettiği objeye belgeye aksettirir o malzeme taşıdığı bilgiyi koleksiyonere açar, ona incelik derinlik katar.

Özveri olmadan koleksiyonculuk olmaz. Hem maddi hem manevi sorumluluğu vardır koleksiyonerin; geçmişten gelecek geleceğe yol alan o taşımayı üstlenen kişidir koleksiyoncu, benim gözümde.

Yani, hem ferdi hem de sosyal bir faaliyet olan koleksiyonculuğun geçmişin ve geleceğin kısayolu, günümüz ile buluşmasına sebep olduğunu düşünmek beni cezbetti; havacılık alanı da heyecan verici bir tema. Her ne kadar, havacılık gelimi askeri alanda olsa da, dünya savaşlarını takip eden dönemde bu eşsiz olanaktan hava posta ve hatta yolcu taşıma işlerinde de kullanılabileceğinin görülmesi çok hızlı bir değişime sebep olur.

Bizler de yani koleksiyonerler için de sivil havacılık alanı hızlı bir ilgi odağı olmaya başlamıştır.

Ben de çocukluk yıllarımdan bu yana bu görevi bu vazifeyi yapmaya çalıştım ve devam da etmekteyim.

CE: Sizi kısaca tanıdıktan sonra, bugünkü faaliyetlerinize geçelim biraz da... Bugün bir elemanı olarak görev yaptığınız İGA şirketi ve oradaki faaliyetleriniz nedir, dünden bugüne gelişmelerden de bahsederseniz...

OÖ: Elemanı olduğum İGA şirketi ile ilgili o kadar çok söyleyeceğim var ki; dedim ya yaşanmışlıklarımı ve anılarımla beraber koleksiyonuma dahil olma çabasındayım. Ancak, özetleyerek ifade etmeye çalışacağım.

Bir görev aracı şoförü olarak işe başladığım günden bu yana o kadar çok anılar oldu ki; her biri güzel ve hoş.

İşe başladığım ilk günlerimde inşaat başlangıcı idi.

Hafriyat, günde binlerce metreküp toprağın taşınarak yer değiştirmesi; her biri ölçeklendirildiğinde birer rekor sayılan işler...

Terminal inşaatının başladığı günlerden...

Sonrasında, tesis kalıplarının çakılması, demirlerin örülmesi... O süreçte ustalarla, formenlerle olan sohbetlerimiz, sorumlu mühendislerle şantiye muhabbetleri; ayrı ayrı her biri farklı lezzette ama hepsi güzel anılar..

Aracıma misafir olanlarla yaptığımız yolculuklarda, çıktığımız görevlerde paylaştığımız bilgiler, onlardan bana, benden de onlara hep bir gönül yolu açtı gibi gelir.

CE: Siz de anılarla ve izlerle çok ilgili görünüyorsunuz; İGA şirketindeki görevinizde, bahsettiğiniz o gönül yolu açan süreçlerde iz bırakan an ve anılardan bahsedermisiniz?

OÖ: Bu sorunuza, İGA şirketinin inşaat projesinde güzel sonuca yaklaşırken, 2018 yılının Ramazan ayında düzenlediği İftar Yemeği ile ilgili anımdan bahsederek başlamalıyım.

İGA şirketi patronları, yöneticileri ve çalışanlarının davetli olduğu bir iftar yemeği idi bu... İncelik gösterip beni de davet etmişlerdi. Bu işin mimarlarının Kurumsal İletişim Bölümümüzün güzel yöneticisi ile ekibi olduklarını biliyorum; Gökhan Bey, Hatice Hanım ve ekip üyelerinden

oluşan o tatlı insanlar benim de o iftar yemeğine katılımımı sağladılar, sağolsunlar.

O akşam iftar yemeğinin düzenlendiği otele ulaşım masamıza oturmuştuk; sahnedeki sanatçıların tasavvuf müziğini dinleyerek iftar vaktinin gelmesini bekleyeceğimi düşünüyordum ki şahsıma da bir vazife düştüğünü öğrendim.

Vazifem, sahneye çıkıp bir moderatör ve sahne üstatları ile o gecenin güzelliğini ve Ramazan ayının bereketini dillendirerek iftar vaktine kadar sohbet edecektim.

Söz sırası bana geldiğinde, konuyu usul usul havacılığa ve İGA şirketi faaliyetlerine getirme, inşaat aşamasında binlerce insanın bu projedeki çalışmalarını dillendirme fırsatı buldum.

Söz sırası gelince, Orhan'ca İGA paylaşır: "İnançla, Gayretle, Aşkla"

Dilim döndüğünce, az bir zaman diliminde o geceye katılmış değerli misafirlere İGA kısaltmasının benim için "İnançla, Gayretle, Aşkla" demek olduğunu aktardım. Bunca insanın emeğinin karşılığında böyle mükemmel bir projenin doğarak hayat bulması, her birimizin de, adeta birer Mimar Sinan gibi, çalışarak bu sonucun müsebbipleri olduğumuzu dillendirme fırsatım oldu....

Bildiğim bu projede yaşanmışlıklarım ve anılarım ile benim koleksiyonumun bir parçası olma dönüşümün sürmesinin hazzının tahminim de ötesinde olduğu idi..

Diğer an ve anılarla devam edeyim...

Anlatacağım yaşanmışlıkların, bulunduğum inşaatın çeşitli merhalelerinin bendeki izleri çok fazla.

Mesela, ilk pist asfaltının atılmaya başladığında CEO, yöneticilerin ve çalışanların sevinçli gayretini görmek ve duydukları gurura şahit olmak farklı bir duygu olmuştur.

Mesela, Sayın Cumhurbaşkanımızı taşıyan ilk uçağının piste inmesi için düzenlenen tören, o karşılamanın ve törenin bir parçası iken bizzat takdir ve tebrik edilenler arasında olmam tarifsiz gurur ve mutluluk vermiştir.

Mesela, ATC Kulesi'nin temel atma töreninde Sayın Bakanımızın konvoyuna eskortluk yaparak tören yerine getirmem, bakanlarımız ve bürokratlarımızın katıldığı saha incelemelerinde ve törenlerde görev alarak o aşamalara yakından tanık olmak, oradaki gayreti, çalışmayı veheyecanı yaşamak da keyifli idi...

Mesela, işlerin aşama aşama bitirilmesi bir yandan imalatın bitirilme evreleri diğer yandan ATC kulesinin temel atma merasimi orada kulenin ağır ağır yükselmesi sahaya dahada bir güzellik vermeye başlamıştı. Bu günler yoğun, meşakkatli ve yorucu olsa da bir o kadar da keyifli idi... Çünkü, bu havalimanı bitecek ve buradan yeni rotalar yeni lokasyonlar oluşacak her biri ayrı koleksiyon parçası olacaktı; her gün bu heyecanı yaşadım.

Bu örneklerde yer alanlara benzer pek çok anı bana hep “İyi ki varım, iyi ki İGA’dayım” diye düşündürmüş, bende “Bu proje ben olmasam olmazdı!” hissini oluşturmuştur.

Bunların hepsi benim İGA şirketinde yaşadığım güzel anların hatırası ve hepsi koleksiyonumun birer sayfası...

Devam edeyim, anılarla...

İGA İstanbul Havalimanı sayesinde, benim bir mucize kabul ettiğim görevim ve işimi çok sevmem sonucunda hep iyilikler gördüğümü, yeni insanlar tanıdığımı, ve güzel dostluklar da kazandığımı düşünüyorum...

Havalimanı inşaatı başlangıcı ve devamındaki bütün evrelerinde dışarıdan siyasi, idari, mülki erkan, basın temsilcileri gibi misafirleri karşılama, ulaşımlarını sağlama ve mihmandarlık yapma fırsatım oldu...

Karşılama Hazırlıkları

Bu süreyi en iyi değerlendirmek için, bana görev tevdi edildiği andan itibaren ulaşımını sağlayacağım misafirimın bilgilerini alıp ve misafirim hakkında bilgi arayışına girmem rutin olarak yaptığım hazırlıklar kapsamındadır. Misafirim hakkında öğrenmek bana hem keyif verir, hem de araç içinde misafirime sağlayacağım hizmetimin kalitesini artırabilmeye katkı sağlar. Bu hazırlığımı misafirim kim olur ise olsun yaparım; böylelikle her misafirime şirketim hakkında olumlu bir intiba kazandıracak hizmetimi de layıkı ile yapma olanağına kavuşmuş hissederim.

Şirket dışından aracıma misafir olanlar arasında aklıma gelen birkaç örnek çok özeldir. Ulaşımını sağlamamda bana çok güzel ve keyifli anılar oluşturmuş, çok şey öğretmiş ve kazandırmıştır; böyle bir şansa sahip olduğum için de hep şükrederim.

Bu örnekleri de bir parantez açarak açıklayacağım:

“Başarılı ve bir o kadar da mütavaziliği ile dikkat çeken zamanın Devlet Hava Meydanları (DHMİ) Genel Müdürü Funda Ocak Hanımefendi keyifle hizmet sağladığım bu bürokrat araç misafirimlerimdir.

**TBMM’de OCAK 2019 yılı Bütçesi Onaylanan
SHGM Y Can EREL & DHMİ GM Funda**

Bu kurumun İGA çalışanlarına eğitim vermeye gelen birbirinden değerli yönetici ve uzman personelleri ile de çok güzel seyahat sohbetlerim olmuştur.

Ve tabii siz; Sivil Havacılık Genel Müdür Yardımcısı Can Erel; sizi de anlatmak isterim. Havalimanının sertifikasyon sürecinin başladığı yaz aylarında itibaren tanışarak ulaşım hizmeti vermeye başladığım siz de bu kapsamda anmak istediğim, çok keyifle hizmet sunduğum titiz ve çalışma zamanı sınır tanımaz olduğu kadar samimi ve anlayışlı bir diğer güzel bürokrat misafirim idiniz.

Gizlemediğiniz havacılık aşkı ile sektörde birçok alanda ve safhada dikkat çekici çalışmalarınızı, bu çalışmaların ülkemize katkısını ilk görevim öncesi, sizi tanımadan yaptığım araştırmalardan öğrenmiştim. Takip eden dönemde, havacılık otoritesinin bu üst seviyesindeki bir bürokrat olarak hizmetinizin detaylarını doğrudan görerek öğrendim; hayranlığım ile beraber merakım da arttı. Görevleriniz yanında gelecekteki genç havacılara öncülük etmeniz, verdiğiniz başarı bursları ile gelecek nesiller ile ilgili taşıdığınız manevi ve maddi sorumluluklar size karşı sevgi ve hürmetimin artmasına neden oldu.

Daha önce de paylaştım; size hayran olmama sebep olan ise pek çok havacılık projesinin üreticisi ve başkalarına ait olsa da umut vaat eden havacılık projelerinin destekçi ve takipçisi olduğunuzu kanıtlayan heyecan verici girişimleri ve çalışmalarını bizzat görerek öğrenmemdi. Sizi hala takibe devam ediyorum; havacılığın özel günlerini sosyal medya hesaplarınızda binlerce takipçiniz ile paylaşması bile benim size olan saygımı ve bağlılığımı her geçen gün daha da artırıyor.

Sizi tanıdığım ilk andan itibaren "...herhalde bir insan çalıştığı işi, o işin yer aldığı sektörü bu kadar sever... Hadi sevdi; yetmemiş bir de omuzuna aldığı manevi ve maddi yüklerle ne denir?" diye düşündüm; takdire şayandı her bir işiniz ve yaklaşımlarınız.

Havacılığın geçmişinde yaşamış "Altın Kanatlar" benim için ne kadar mükadese yaşayan ve hala sektöre havacılığa bu denli hizmet eden, omuzuna bu derece yük alan günümüzün "Altın Kanatları" olarak kabul ettiğim sizinle beraber andığım bu insanlar da benim için aynı derecede mükadde ve vazgeçilmez."

Ayrıca, İGA şirketindeki işverenlerimiz olarak Yönetim Kurulu, İcra Kurulu Üyeleri, şirketimizin üst yöneticileri olan CEO ve genel müdürlerimiz ve genel müdür yardımcılarımız dahil ulaşımlarını sağladığım misafirlerim oldu aracıma; onlarla havaalanı sahası içinde ve dışında uzun mesafeler kat ettim. Ayrıca, her kademedeki çalışanlarımıza, kalfasından ustasına, formeninden şefine ve kısım yöneticisine kadar da her misafirime keyifli ve emniyet içinde bir ulaşım sağlamaya gayret ettim.

Birbirinden kıymetli bu misafirlerimin her biri ile, genelde sosyal ve ticari meseleler hakkında ama en çok da havacılık üzerine, sohbet etme fırsatını buldum.

İGA İstanbul Havalimanı'nın açılışı sonrası da Terminal Binası kullanılabilir hale geldiğinden beri de çok güzel araç misafirlerim oldu; uzatmamak için onları da bir başka söyleşiye saklıyorum.

Bu konuyu tamamlamadan, böyle bir çalışma yaşamım olması nedeni ile teşekkür etmem gerekenler de var. İGA şirketinde çalışırken, ulaşımını sağladığım her konuğum birbirinden güzel ve özel insanları tanıyabildiğim için bu görevleri bana veren birim şefime ve beni her zaman destekleyerek yardımlarını esirgemeyen diğer iş arkadaşlarıma da teşekkür borçluyum...

Haklı olarak, işimi severek yaptığımı görerek ve doğal olarak aldığım ücret karşılığı işimi yaptığımı düşünüyorlardı. Ancak, çoğunun bilmediği bir gerçek var; o da, aslında her bir yolcumun varlığı ve paylaştıkları ile benim için havacılık koleksiyonumun değerli öğeleri, unutulmaz parçaları oldukları; her biri ayrı hikaye.

Bu hikayeler, "Tayyare Kafe"min yolunda güzel anılar ve yaşananlar sayfalarını süsleyecekler.

Velhasılıkelam, canım efendim benim İGA işlerinde geçirdiğim her günüm, ilk günümünden halâ devam ettiğim bu günlere kadar, şükürle ve keyifle anacağım, gurula anlatarak ve gerektiğinde yazarak paylaşacağım bir zaman dilimi oldu.

CE: Bu dönemde bu projenin ilk aşamasının mutlu anlarına da tanıklık ettiniz...

Örneğin,

- **İnşaat başlangıcı**
- **Terminal temeli atılışı töreni**
- **İnşaat süresince kurumsal sosyal faaliyetler**
- **Havalimanının Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü tarafından sertifikaya edilip Ulaştırma ve Altyapı Bakanımızın imzaladığı 29 Ekim 2018 tarihli sertifika ve töreni**
- **İstanbul Havalimanı isminin de ilan edildiği Açılış Töreni**
- **İstanbul Havalimanı'ndan 31 Ekim 218 günü yapılan "İlk Uçuş" aşamalarından da birkaç cümle rica etsem...**

OÖ: Pistler bitti; o ilk uçak indi.

Pistteki İlk Uçak

O heyecanı, mutluluğu yaşadım...

Ardından sertifikasyonlar, ruhsatlar gibi alanlarda yasal süreçler de bir bir ilerledi; o aşamaları da gördüm.

Nihayeti açılış günü geldi çattı.

Açılış Töreni Sabahında Havalimanı Ana Giriş Kapısı

O yoğun günlere girişte tanışmamızla başlayan; ulaşımınızı sağlamak görevinin bende olması dahi benim için büyük mutluluk olmuştu.

Açılış Töreni

Açılış gününü heyecanını ise hiç unutamam; sizi sabahın erken vakitlerinde alarak başladığımız gün büyük bir mutluluktu!

Bu açılış merasiminde ağlamam, inanın, hissiyatım herkese kısmet olmayacak bir keyifti. Benim için ilk uçuştan önceki son merhaleydi. O yüzden, inşaat projesi süresince “İnançla, Gayretle, Aşkla” şeklinde

aoluşan algım "İnançla, Gururla, Aşkla" haline dönüşmüştü; duyduğum gururu anlatabilmem mümkün değil.

CE: O yıllardır büyük bir umut ve heyecan ile baklediğiniz İstanbul Havalimanı'ndan Ankara'ya yaptığınız "İlk Uçuş" nasıldı?

OÖ: Evet, o ilk uçuş heyecanı, tarifsiz.

Anı Bilet

İstanbul Havaçlımanından ticari ilk uçuş İstanbul Havalimanı ile Ankara Esenboğa arasında oldu....

Güzel olan özel olan da buydu; ben de o uçakta idim!

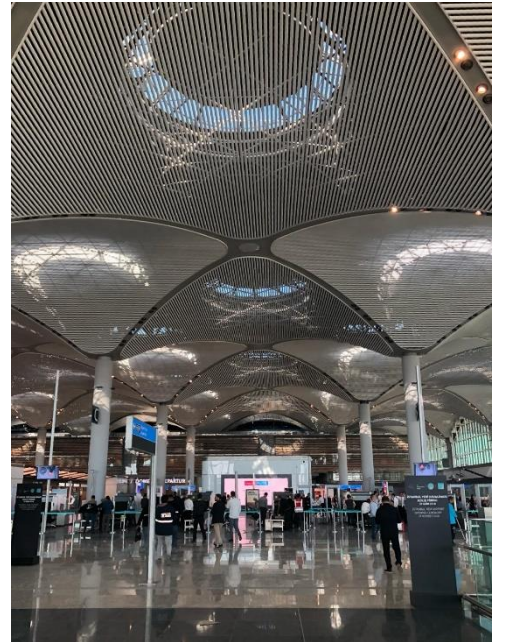
Uçuş ekibine koleksiyonumun bir parçaları olduklarını söylemem hem onları hem de beni çok mutlu etmişti.

Bir koleksiyoner olarak İGA çalışanı olmak bu eserin, bir havalimanının doğumunu görmek müthiş bir keyif ve ayrıcalık benim için.

Kendime söylediğim şu: "İyi ki varım; iyi ki İGA'dayım ve iyi ki bu projenin bir parçasıyım!"

Bu günlerde İstanbul Havalimanı açık ve çalışan bir havacılık işletmesi oldu; artık imalatını görmek, her aşamasında içinde olmak, sahanın her yerini bilip ayak basmış olmak, ilk pistin yapılıp denenmesinde orada olmak, terminal biterken kullanılan malzemelere dokunmak, hatta bazı yerlerine çivi çakmış olmak, bir yerlere montajlanan malzemeyi ellerimle koymak, gelen misafirler ile tanışıp o hizmetten ayrı bir keyif almak ve sizinle günler, haftalar, aylar boyunca beraber kat ettiğim mesafelerin, sohbetlerin kattıkları oldu.

Sizin bilgi ve bilgeliğinizden bir şeyler öğrenmek, şahsınızda bir insanın gece-gündüz, iş günü-tatil-bayram demeden ülkesine, milletine nasıl bir aşkla ve nasıl bir keyifle hizmet ettiğini görmek bana müthiş keyif ve haz verdi; gururum arttı...

CE: Bir hayalin peşinde geçen bunca zaman sonrası planlarınız nedir; hayat listenizde havacılık ile ilgili ne kaldı?

OÖ: Bir hayalin peşinden koşan adam olarak havacılık koleksiyonculuğunun tadını keyfini yaşadım. Bunu da bu günlere kadar amaç edindiğim “Tayyare Kafe”nin açılması ile taçlandıracağım inşallah...

Havacılığın ve koleksiyonculuğun bir araya geleceği bu mekan bu güzel mesleğe bu güzel koleksiyon konusunu seçenlere huzurlu ve keyif veren bir liman olacak; kaptanı da ben olacağım o mekanın; elbette yanımda bu işi seven kabin ekibi elamanlarım olacak...

Ve tabii, en önemlisi oraya gelecek güzel insanlar olacak; buna inanıyorum. Bu sohbetin ikinci perdesini “Tayyare Kafe” içinde çayımızı yudumlarken sizinle yapacağız..Önerdiğin yazı da ayrı!

CE: Geleceğin havacılarına bir havacılık ilgidaşım olarak neler söylemek, nasıl vedalaşmak istersniniz?

OÖ: Bu güzel ülkenin güzel çocuklarının bu güzel mesleği seçtiklerinde ülkelerine ve insanlara hizmet etmiş olacağı sizden gördüğüm ve sizden aldığım izlenim oldu. Bu yolu açanlar, canları pahasına bu mesleği seçip “Altın Kanat” olanlar....

Havacılığın her ilki, dikkat çekici gelişimi, her bir zaman dilimi biz koleksiyonerler için ilgi çekici olmuştur...

Uçmanın insanlarda yarattığı merak, insanı “uçmazsam olmaz!” deme aşamasına getirmiştir; o sebepten ülkemizin ilklerini tekrar anmadan geçmeyeceğim:

- İlk tayyare pilotlarımız Fesa, Salim, Nuri, Fevzi ve Fazıl Efendiler, ilk makinistlerimiz Fethi, İsmail, Murat, Aziz Beyler....
- İlk Tayyare Mektebinin Müdürü Süreyya Beyler,
- İlk tayyare pilotu şehitlerimiz Pilot Fethi Bey, Rasit Sadık Bey, Rasit Nuri Bey,

mekanları cennet olsun inşallah.

Bu meslekte, havacılık uğruna çalışan emek veren, can verenlere hürmet ile saygı ile anıyorum.

Elbetteki havacılığın her safhası kederli, elemli ve hüznü olduğu kadar keyifli, heyecanlı ve gururlu idi; aynı biz koleksiyonerler gibi, yeni bir koleksiyon parçası bulduğumuzda, aldığımızda bayramda harçlığı alan çocuklar gibi şen olunur, mutlu olunur. Bir de onu alamayınca veya kaçıncı bak sen bizdeki hüzne. Ama olsun; hepsi güzel!

Velhasılı canım efendim, gün doğumu yakın, bizi vazife bekler....

Selam saygı hürmet ile...

İyi ki varsınız.

Ükem, güzel ülkem!

Tüm dünyanın merakla takip ettiği, Türk havacılığının en önemli projelerinden birinin, İstanbul Havalimanının sertifikasyonunu ve terminal ruhsatlandırmasını yapan, o seçkin üyelere sahip ekibin bir parçası olmaktan her birimiz guruluyduk...

İstanbul Havalimanı Sertifikasyon Değerlendirme Kurulu

..bunu yazarak yayınlamak da ilk kez bana nasip oldu, bu da ayrı bir onur!

Her görevimde olduğu gibi, bildiğimi yapabileceğim en iyi şekli ile gerçeklemeye çalıştım; vatanıma feda, milletime helal olsun!

Farklılığını hem paylaştığım zamanlarda ve hem de yaptığım bu söyleşide yaşadıklarımla bana her an hissettiren, arkadaşlığı ike huzur veren sevgili Orhan bey sayesinde, böyle gurur verici bir süreci, yaşanmışlığı kaydetmiş oldum.

***Sağlık, huzur ve mutluluk dilerim sana sevgili Orhan; yolun açık, şansın bol olsun.
...iyi ki seninle tanışmış ve beraber onca keyifli zaman geçirmişiz!***

...

Ülke havacılığımızda sahip olduğu geçmişle bir mabed kabul ettiğim ve havacılık geleceğimize bir kaynak ve ışık olmayı sürdürmesini dilediğim Atatürk Havalimanı faaliyetlerinin durdurularak içeriğinin taşınmaya başladığı anda sonuçlandırıyorum bu söyleşi makalesini.

Böyle bir söyleşiye sebep oluşturan süreci hayatımın unutulmaz ANI'ları arasına girmesini sağlamak üzere yönelttiğim sorularımı dimağındaki anılar ve arşivindeki fotoğraflar ile süsleyerek detaylı bir şekilde cevaplayan sevgili Orhan ÖZCANLI'ya, yaptıkları görevlendirme ile bu güzel tanışıklığa olanak sağlayan İGA şirketi şirketinin yöneticisi olmuş değerli meslektaşlarıma müteşekkirim.

... bu çalışmadaki yardımcım da, gelecekte meslektaşım olmak üzere Kocaeli Üniversitesi Havacılık Yönetimi programında 3. Sınıf öğrenci olan, sevgili Müge TUNCAY oldu. Sevgili Müge'ye de, taslak metni düzenleyerek son haline getirilmesi ve bir bütün olarak makalenin yapı ve görünümüne yönelik önerileri ile sağladığı katkılar nedeni ile de ayrıca teşekkür etmeliyim.

